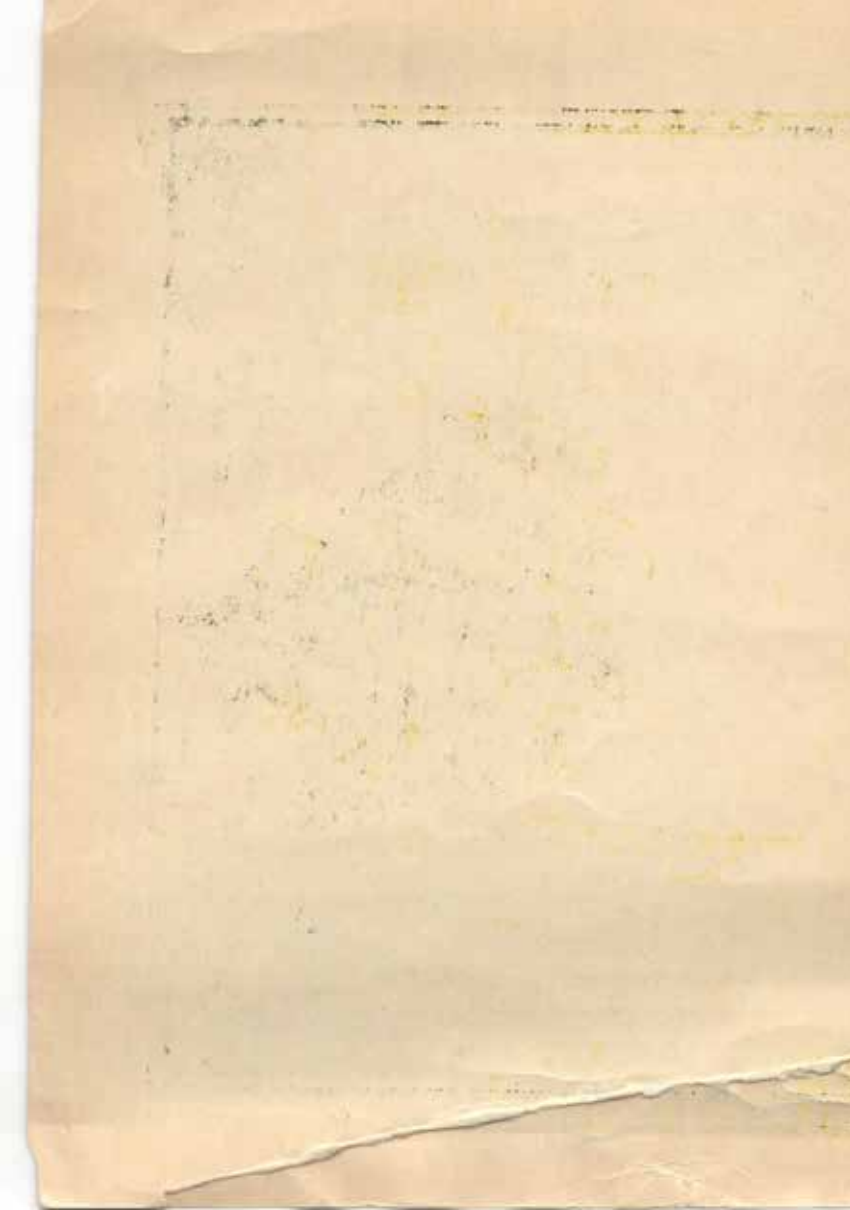

**NEREYE
BU GIDIŞ?**

1954

HAMDİ MERT

ADANA İMAM - HATİP OKULU TALEBELERİNDEN

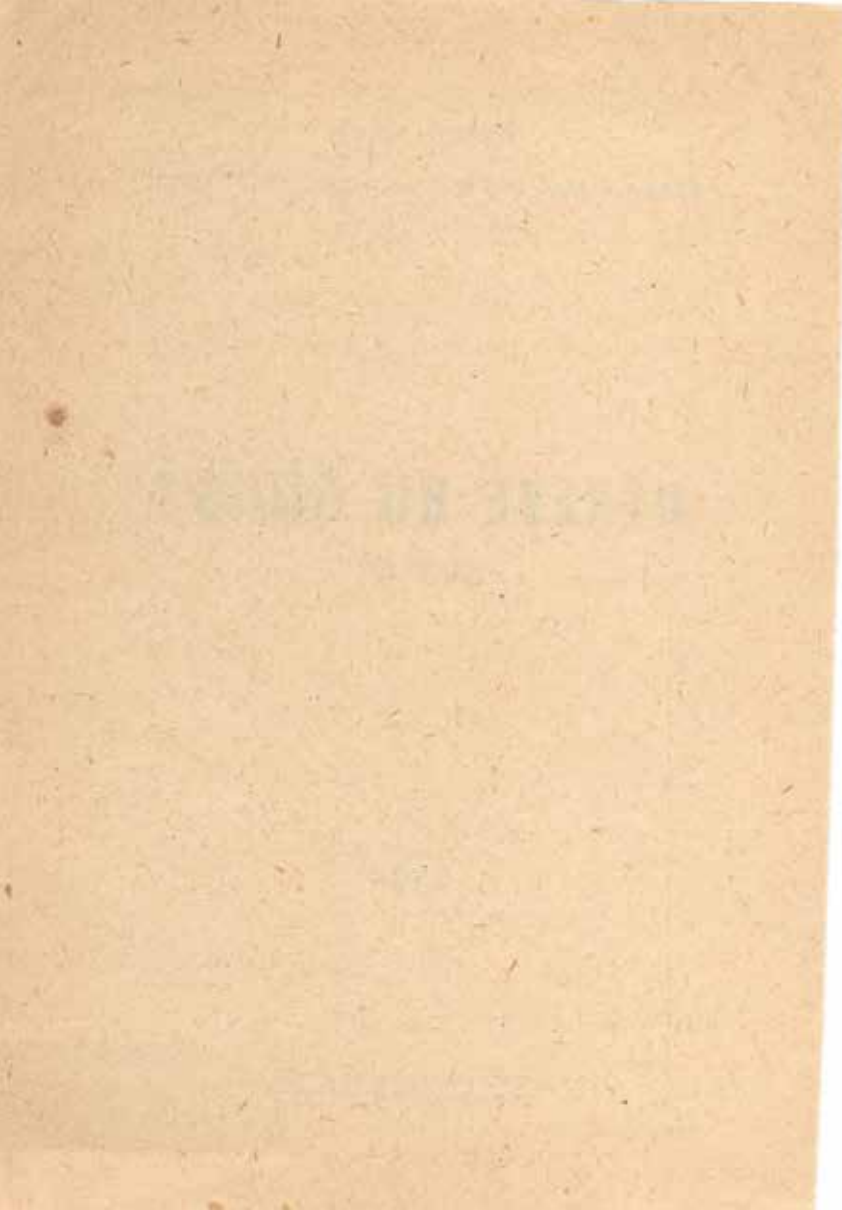
NEREYE BU GİDİŞ ?

— ŞİİRLER —

1962

ZEMİN MATBAASI KOM. Şİ.

A D A N A

— Şîrin hikmet olanı da vardır —

HZ. MUHAMMED

Mukaddes Dâvam yoluna baş koyanlara..

Mütevâzi eserçigimin neşri için beni teşvik eden ve büyük yardımlarını esirgemiyen çok muhterem Hocam Sayın Faruk AKKÜLÂH ve Avukat Sayın Cevdet AKÇALI ile Sayın Hüseyin BOBUŞ'a sonsuz minnet ve şükran!..

H. MERT

Ölmeden Evvel Öläünüz !

HZ. MUHAMMED

*Bir Dâvâ yoluna koydum başımı
Alabilene aşkolsun !*

HAMDI!...

Ey benim yaşlı ANAM'ın evlâdı... Ey akın-
tıların ve medd-ü cezirlerin binicisi!...

Nice nice defalar rüyalarımda yelken açtınız....

Bu gün ise rüyalarımın en derini olan uya-
nıklığımda sizinleyim...

Gitmiye hazırım! özleyişimin açılan yelkenleri,
esmenizi bekliyor...

Buranın sâkin havasından bir nefes daha alıp..
geriye doğru, seven gözlerle bir kere daha baka-
yım...

Ve sen ey geniş deniz, ey uykunun tadını
tatmıyan ANAM!...

Nehirler ve ırmaklar yalnız sana kavuşacak..
huzur ve sükûn yalnız sende olacak.

Sonra ben de size gelecek... Sonsuz denizde
sonsuz bir damla olacağız...

Gözlerinden öperim.....

Faruk Akkütâh

Eser Hakkında

Bir kitabın basılması, yazarlar ve şairler için ulaşılması arzu edilen bir netice ve aynı zamanda yapılması kolay bir iş gibi görülür. Oysa ki, yazarın üzerinde en çok düşünmesi gereken nokta, eserinin basılması olmalıdır.

Daimi bir gelişme içinde olan düşünürlerin, dün yazdıklarını bu gün beğenmedikleri; dünkü eserlerini, noksan ve basit buldukları; hatta, tâbettirmek için dün can attıkları bir eserin, sahibi olmaktan bu gün üzüntü duydukları bir vakiadır. Nice şairler vardır ki, yazı hayatının başlangıcında, özenerek yazdığı, bir «şahaser» gözüyle baktığı eserlerini, olgunluk çağlarında inkâr etmek isterler. İşte meselenin bu cephesi, yazarları düşündürecek bir nokta olmalı, eser bastırmanın bir cesaret meselesi olduğu bilinmelidir.

Bu gün neşredilen şu küçük eserin basılması işi ele alınırken, meselenin bu cephesi düşünülmüştür. Eser küçüktür. Ve içindeki şiirler, sahibinin her zaman sahip çıkabileceği kıymette ve seviyededir. Ve bunun içindir ki, kendisine cesaret verilmiştir.

Eserin, şiir kıymeti yanında, bir çöküntünün tehdidi altında bulunan maneviyat cephesine mütevazi bir hizmeti de olacaktır.

Iddiasız ve sadece inanmış bir kimsenin, amatörce yapılmış bu teşebbüsündeki kusurların, şairin iyi niyetine bağışlanması en büyük mükâfat ve ilerisi için yerinde bir teşvik olacaktır.

Dileğimiz, genç şairin gayretinin artması ve daha iyi eserler verebilmesidir.

3 Ekim 1962

Avukat : Cevdet Akçali

BİR KAÇ SÖZ

Bu gidiş nereye? Herkes birbirine bu suali soruyor. Evet, nereye bu gidiş?... Üstün bir medeniyet kurup, hasımlarımızı dahi imrendirdiğimiz devirler çok gerilerde kaldı.. Dün elimizi, eteğimizi öpenler, bugün Ay'da, yıldızlarda geziyorlar... Dün kıt'alara, iklimlere hükmeden bizler, bugün kendi - kendimize hükmedemez hâle geldik... NİÇİN ?

Sorunun cevabı kolay, tahakkuku güç. Bize «MİLLÎ MEFAHİRİMİZ» i inkâr ettirdiler!. Ecdâdımıza küfttirdiler!. Adeta öksüz kaldık, köksüz kaldık!.. Köklerinden mahrum ulu bir çınar ağacı gibi için - için yandık, tutuştuk ve kuruduk.. Bizi kuruttular!..

Büyük yaralar almamış değildik.. Çeşitli saldırılara hedef olmamış değildik... Fakat hepsini bertaraf etmiştik. Çünkü hücum dışıydı, hâriçtendi.. Bu yaralar, saldırılar, bizi bir «KIR AT» misâli şahlandırıyor, coşturuyordu. Şimdi hücum içten... Kurt içerde!.. (.....) içerde... O ölmedikçe, öldürülmedikçe bize huzur yok!. Yok!.

Bir uyarıcı bekliyoruz!. Gaflet çok.. Uyarıcı nerde?.. Bu günün maddeye tapan maddeci insanı, dünden habersiz, yarından endişesiz bir yol tutturmuş gidiyor!. Halbuki aradığımız dâvâ Allah Dâvâsı, Allaha İman Dâvâsı, Allah uğrunda

ölmek dâvâsıdır.. Unutmıyalım : Düşmanlarımızın dahi hayranlıklarını gizliyemedikleri YÜKSELME DEVİRLERİMİZ; Kafasını taş altında ezdiren «Azim ve Gayret Örneği» nin, kocasını harbe gönderip; «KEŞKE ŞEHİD OLSA!» diye Allaha dua eden Kahraman Türk Anasının, Cepheye yaralı omuzunda cephane taşıyan 70 lik ihtiyarın, muharebeye bayrama gidercesine koşan Mehmetçiğimizin Omuzları üzerinde yükseldi!.

Bugün biz bunları inkâr ediyoruz! MAZİSİNİ İNKÂR EDEN BİR MİLLET YÜKSELEMEZ!..

İşte Aziz Okuyucum; bir zamanların cihanı titreten «HÜKÜMDAR MİLLET» i Türkün 20. Asırdaki manzarası bu!. Bir tarafta Mazisini inkâr eden, Ecdadına küfreden, küfrettirilen zavalı bir Millet, diğer tarafta terakki bekleyen Vatan!..

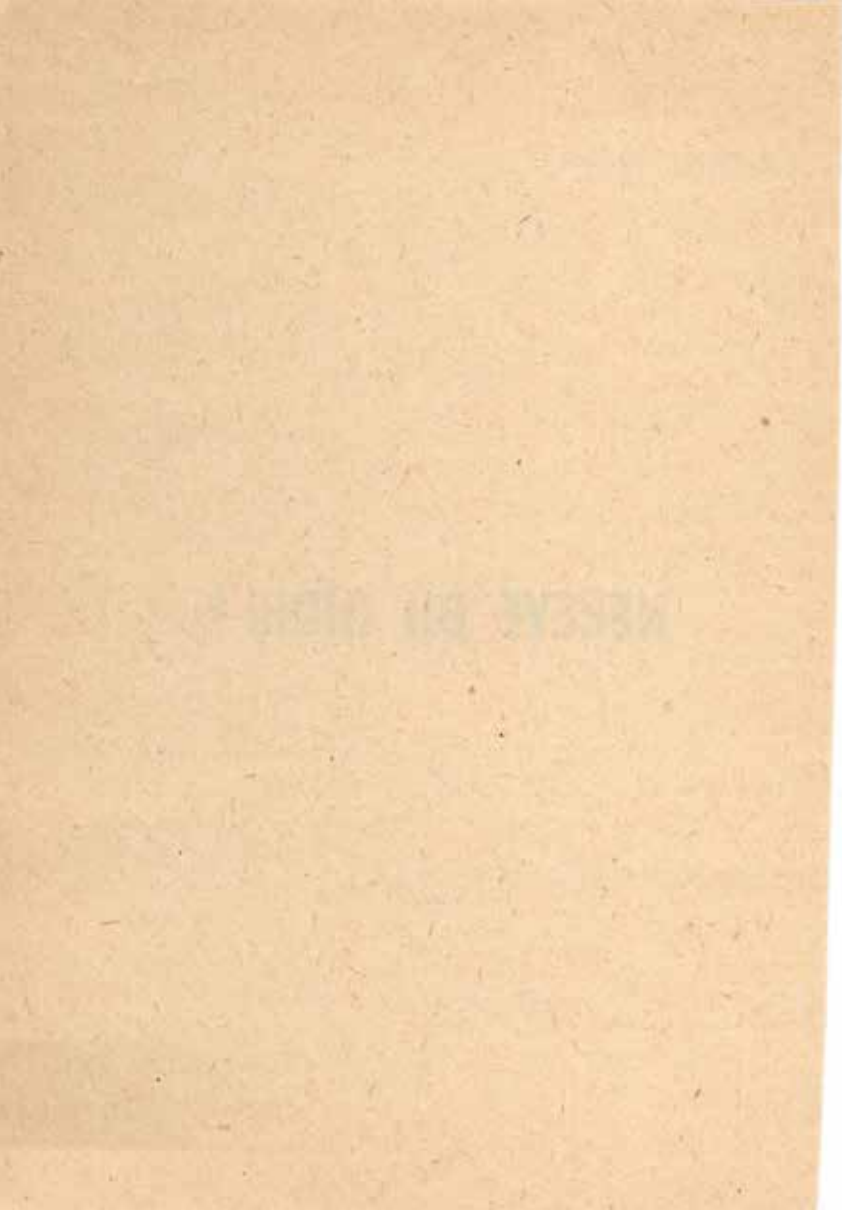
Bu kitaptaki şiirler; kendisini yutacak olan girdaba hergün biraz daha yaklaşan Millet Geminin serencâmı!.. Maziye hasret, hâlden nefret, istikbâlden endişe!.. İstenen Vatan, Özlenen Millet!.. Sanat sanat içindir parolası ile çalışan sola méyilli kalemlerin, Vatanı içine düşürdükleri çıkmazdan kurtarma yolları!..

Bu Milleti bir gün bir kardeş havası içerisinde, genciyle - ihtiyarıyla, kızıyla - kızanıyla, fakiriyle - zenginiyle, alimiyle - cahiliyle, ilericisiyle - gericisiyle İstikbâl-i Millet için çalışıyor görürsek, hayatımızın en mes'ud anlarını yaşıyacağız!..

12 Eylül 1962

BİRİNCİ BÖLÜM :

NEREYE BU GİDİŞ ?

NEREYE BU GİDİŞ ?

Bir gemi ilerlemekte okyanuslarda;
Gecenin sessizliğine bürünmüş.
Tütsülenmiş beyinleri yolcularının
Sessizce gitmekte idama
Ve yaklaşmakta ân be - ân
Korkunç girdaba...

12 Nisan 1962

KEDER

Tipi yağıyor;
Nemli her taraf..
Bulutlar kaplamış yer yüzünü;
Her yerde bir yas,
Bir keder var...

10 Ekim 1961

IHTİYAR ÇINAR

Eski bir çınar var Sarayburnunda;
Dökülmüş yaprakları, kırılmış dalları...
Yaşamışlığı var asırlar ötesinde
Bunu inkâr etmekte fakat
Yeni dalları...
Ters yönde uzamakta bu bakımdan
Kırılmış, dökülmüş Ceddinin omuzlarından,
Bilmiyor eski, yeni
Bıktığı besbelli
Ölümsüz hayattan...

Bu gün kadere terkedilmiş o eski çınar...
Ne günler, yıllar geçirdi;
Sığmadı dünyaya,
Dal attı Asya'ya, Afrika'ya...
Yedi denizden beslenirdi kökleri,
Göl haline getirmişti denizleri...

Her kol attığı yer, O'nundu ezelden;
Üç Kıta gezdi tez - elden
Fakat nasib olmadı dördüncüsü
Mikroplar girdi bağına
Kurban gitti O Çınar,
Kendi suçuna...

Yıkılacaktı elbet bir gün,
Dökülecekti dalları...
.
Ve sessizce aştı geldiği yerden,
Meçhûl yolları...

12 Nisan 1962

NERDE KALDI ?

Bir Millet vardı :

Ta.. Hind'den - Viyana'ya,

Kırım'dan - Cezayir'e uzanırdı kolları...

İnsanlar zinde,

İnsanlar mes'ud gezerdi

Asırlar yıpratmamıştı O'nları...

1389 ;

Burası Kosova !

Küfürle - İman çarpışacak.

Gazi Hünkâr geliyor ;

Şehid olacak..

Tıpkı HÜSEYİN gibi

Allahı uğruna

Bir kahpece hançere kurban gidecek...

Niğbolu'dayız ;
Ok gibi fırladı İslâm saflarından bir nefer,
Şhid olmıya andiemişti bu sefer.
Yıldırım hızıyla
Ve şimşek heybetiyle
Atılmıştı ileriye :
«Bre Doğan! Bre Doğan!
Ne haldesin ?
Ne haldedir levendlerim
Ve benim şanlı askerim?»

Çaldıran'da Yavuz ;
Dedesı Mete'den hız almışa benzer,
Alpaslan'dan daha saf,
Cengiz'den daha kudretli bir Hâkan.
Yalnızca boy ölçüşecek hasmıyla
Ve vuruşacak
Ata düşmaniyle...

.....
Ey büyük ölüler !
Siz neredesiniz ?
Yüzümüz yok ama,
Biz de sizdeniz...

27 Haziran 1962

ÖZGÜ

Bir vatan isterim ;
Ta... bir yandan - bir yana
Hepsi TÜRK'ün olacak...
Bir başka ayak basarsa,
Bir Millet şahlanacak...
Kemi bir göz bakarsa,
Bütün kuşlar dile gelip
Ihtar edecek...

Bir vatan isterim ;
Hür dağları, hür semaları ile vakur,
Hür insanları ile dimdik.
Açılmamış bağrında tek gedik...
Yurt olmamış kimseye,
Ezel - Ebed zincirini
Tut demiş Milletime...

Bir vatan isterim ;
Çam kokulu yamaçları
Beni bekler...
Başı semayı delen dağları
Beni özler...

Bir vatan isterim, bir vatan ;
ALLAH'a uzanan minareleri
Yükselmiş
Hür semâlara dek...

Bir vatan isterim, bir vatan ;
Şarkı söyliylen dilleri
Hep TÜRK'ü söyleyecek...
ALLAH'a uzanan elleri
Hürriyet istiyecek...

Hür olacak baştan - ayağa gövdesi.
Dağları, denizleri ile hüp - hür...
Ağaçları hep hürriyet diye sallanacak.
Köpüklü suları
Hep hürriyet diye çağhyacak
Ve üstündeki insanları
Hürriyet için çarpışacak.
Eli teçikte hazır,
İstibdad'ı gözliyecek
Diktatörler vuracak,
ÖLDÜRECEK...

11 Haziran 1962

NERDESİN ?

Ey özgümün özgüsü
NERDESİN?

Seni arıyan bakışım yorgun.
Sana giden dizlerim bitkin.
Seni isteyen dillerim üzgün
Seni gözliyen gözlerim süzgün.

Üzgün çıktık bu savaştan.
Asırlar boyu bu...
Hep senin için yaşadım,
Döğüştüm,
Öldürdüm,
Yaralı düştüm,
Boğuştum...

Ey özgümün özgüsü
NERDESİN?

Çektiğim emeklerim
Hepsi helâl sana.

Fakat göster yüzünü
Yüzyıllar boyu hep seni aradım;

Seni arıyan bakışım yorgun.

Sana giden dizlerim bitkin.

Seni istiyen dillerim üzgün.

Seni gözliyen gözlerim süzgün.

Söyle ey muzdarip vatan!

Kurtulman ne zaman?

Söyle ey...

NERDESİN?

11 Haziran 1962

TAHAMMÜL MÜ ?

Allah sabredenlerle beraberdir.

K. Kerim :

Bekara Süresi Ayet : 153

Yıllar var ki bu sabır
Ve bitmeyen tahammül
Böyle geldi...
Yılmadık, usanmadık doğru.
Fakat yeter Allahım!
Bu bardak burda doldu!..

ALPASLAN'ın Torunu gamlı, kederli;
Dedesine ağladığı yüzünden belli..
Diojen'e karşı «dörtte bir» le çıkarken
Fethetmişti bütün kalb-i beşeri...

«Ordular!» diyordu asırlar ötesinden.
«Bize bağlı bu Din!
Ölün, öldürün! Dönmeyin!
Arşa çıkacak bir gün
Kur'an-ı Hakkul Mübin
Ve şahımız olacak
Muhammed-el Emin!»

Bir mayıs sabahı uyandı beşer; *
Bir çağ devrilmişti bu sefer..
Tıkanmıştı küfrün ağzı,
Körolmuştu zâlimler
Hepsi de teker - teker...

* 29 Mayıs 1453

YAVUZ teke-tek kalmıştı İnanla;
«Dönmek isteyen varsa dönsün karılarına!
Yalnız da giderim küffâra!»
Gürleyen bu ses, bir erkek sestir.
Yıllar sonra yerinde
Sam yeli eřti!.

Nerededir ALPASLAN, FATİH ve YAVUZLAR?
Şimdi O'nun yerinde
Hani Allahım, kim var?
Sabredelim, doğru.
Fakat ne zamana kadar?.

10 Nisan 1962

KADER

Ey Kürşad'ın torunu
Şehit Babam, kalk !
Bak şu dünyanın hâline ;
Çakallar aslan,
Fareler kaplan kesilmiş,
Saldırmakta insana...
Ve can vermekte asil TÜRK,
Aslan (!) a ve Kaplan (!) a...

Bu nasıl hâl ey Babam ?
Leş yemekte durmadan
İnsanım diyen bir kaplan (!)
Dün sendin bu gün de ben
O kaplan (!) a yem olan...

Müsterihiz ama biz :
Böyle takdir buyurmuş
Yüce yaratan...

9 Nisan 1962

A Ğ I T

Bir dert var içimde ;
Dilim dönmez,
Kalbim lisan bilmez ki neyleyim...
Bağrımız delik - deşik bu dertten,
Gönlümüz hicran yarası.
Anam, Babam, bilsen ki ne kadar yaşlı !..

25 Nisan 1962

SELÂM SANA

Bir ses gelir TURAN'dan ;
Atalardan yâdigâr.
Ve onu takip eder,
Sondan gelen bir rüzgâr...
O ses benim sesim
Ve o rüzgâr nefesim :
Yankı yaptı TURAN'dan
Ve haberler getirdi
Şehit düşmüş Atamdan...

Şimdi muzdarip TURAN
Ve kanlı çizmelere
Toprak olmuş Atam...

Ey esir kalmış TURAN !
Ve ey şehid olmuş Atam !
Yakında belki varmam,
Fakat unutmadım.
Selâm sana Atam !
Selâm sana muzdarip toprak :
Esir kalmış TURAN !
Binlerce selâm !..

22 Temmuz 1962

KADEŞ'E AĞIT

Anla ey dost, hakiki hâlimizi!
Feryâd - ü figân eden gençliğe
Karşı son çaremizi !..

İlme karşı yapılan hunharca tecâvüzü
Ört - bas ettik...
«Gençtir», «Çocuktur» diyerek
Mâsum tanıttık o hayasız yüzü!
Ve sızlattık için - için...
Şehidimden kalan
Son öksüzü !..

24 Mart 1962

NOT : 18 . Mart . 1962 Çanakkale rezaleti henüz unutulmadı ! Kendisini Gençliğin temsilcisi gibi gösteren bir avuç soysuzun; Çanakkale Şehitlerini anmak üzere giderken kızılı - erkekli Kadeş Vapurunda yaptıkları tüyler ürpertici rezalet Tarihe maalesef Türk Gençliğinin pâk alnında kara bir leke bırakarak geçti ! Bu rezalet, Türk Gençliği adına işlenen çok ağır suçlardan sadece biri!..

ÇIRPINTI

Bir şeyler olmak istiyorum !
Ne olmak bilmiyorum :
Yalnız bir şey olmak !..
Kabıma sığmamak,
Bir sel gibi coşmak,
Dağlar, setler aşmak istiyorum !.

Bir şeyler olmak istiyorum !
Ne olmak bilmiyorum :
Yalnız bir şey olmak !..
Kabuğumda kalmamak,
Bir çığ gibi yuvarlanıp,
Bir şeyler yıkmak, mahvetmek istiyorum !.

Nedir bu karanlık ?
Nedir bu rezalet ?
Nedir bu yoksulluk ?
Ahlâk bozukluğu,
Din, İman yokluğu ?

Bir şeyler olmak istiyorum !
Bunları yok etmek için
COŞMAK,
Kabıma sığmıyarak, taşmak istiyorum !

Bir şeyler olmak istiyorum !
Ne olmak bilmiyorum ;
Yalnız bir şey olmak !..
Kabımda kalmamak,
Bir sel gibi coşmak,
Ezeli düşmanımı yok etmek için,
Aklıma ne gelirse olmak istiyorum !.

29 Mayıs 960

BEKLEDİĞİMİZ NUR

I

Görmedi insan olalı
İnsanlık bu hâli;
Kıpkızıl âfâkı Milletin...
Tehdit altında inlemekte mâsumlar
Ve can vermekte
Terkedilen mazlumlar!
Bu ne ibret verici hâl?
Yârâb, bu ne zulmet?
Batıyor koskoca bir Millet!
Şâniyle, şöhretiyle,
Dünyaya ışık tutan
İrfâniyle...
Bağrı deşilmiş,
Ruhu boşalmış,
Her yanı bir maraz, illet
Ve yayılmış her yana
Sonsuz bir zillet...
İş yok bir tarafta,
Bir tarafta Kadeş (!)
Acıyor buna Germen, Acem, Habeş
Ve kısaca herkes...

II

Yok mu bir bayram?
Uzak mı yeşil sâhil?
Bekliyoruz ey nur!
Gel bizi bul!
Ve bitmesin doğacak;
Ebedî sūrur...

III

Dağılsın bulutlar!
Çöksün bu zulmet;
Ebedî meskenet...
Doğsun
Batmamak üzere
İlâhî bir şafak!
Aydınlatsın âfâkı,
Dağları,
Denizleri,
Tutsun bu şafağın
Ebedî nûru,
Sonsuz gurûru...

IV

Ey, Taarrın
Dođmak bilmiyen
Ve belki yarın doğacak olan
İlâhî nûru!
Bitsin bu zulmet!
Artsın rûhumuzun,
Gönlümüzün sürûru!
Ve aydınlatsın ebedî,
İnsanlığın yolunu!..

2 Haziran 1962

İKİNCİ BÖLÜM :

- SEZGİLER -

İNSAN VE...

Pırıl - pırıl uçan bir kuş görürüm;
İnsandan kaçar...

Elâ gözlü bir ceylân görürüm;
İnsandan kaçar...

Mahmur bakışlı bir melek?
O da insandan kaçar...

Tavuk bile insandan kaçar.

Kahrolun insanlar, kahrolun!

İTİRAF

Büyük Allahım!

Anladım şimdi;

Büyüklüğüne şüphe ne?

İmtihan ediyorsun, belli.

Zavallıları, budalaları.

Yapan da onlar, çeken de onlar.

Zavallılar, budalalar...

AH SEN !

Ne zalimsin dünya;
Ne diktatörler yetiştirdin!
Ne masum kanları akıttın!
Nice dev vücutlar yuttun!
Ne büyük insanlar yok ettin!
Ne azılı zalimler barındırdın!

Nefretini aldın herkesin;
Ah sen, dünya, ne zalimsin!

BAŞ'A HASRET

Büyük insanlara
Hasretiz Allahım!
Büüklük senin
Şerefın, Şânın.
Lütfet Allahım
Çoktur günahım.

Bu başsız dünyaya
Bir baş ver Allahım!

HASRET

Büyük insan çok;
Ah küçüklük olmasa!.

ZORDAN - KOLAYA

Ölüm daha kolay bizim gibilere...
Yaşamak bir endişeler,
Korkular yığını.
Mıknatısın N kutbu gibi
N kutuplu bizleri itmekte
Ölümden yana;
Aşkın kucığına...

CEZA

Çektiklerimiz hep bundan;
İmar ettik baştanbaşa yurdu.
Yollarla uzağı yakın,
Setlerle kurağı - sulak ettik.
Fakat kurban gittik yine de...
Çünkü RUH'a bıraktık,
MÂNÂ'yı ihmâl ettik...

FERYAT

Pörsümüş ruhlara
Hayat yok mu Allahım?

YAŞAMAK MI, ÖLMEK Mİ?

Yaşamamanın zorluğu değil,
Ölmenin kolaylığı çekiyor
Bizleri kendine...

MÜJDE!

Ölüm de bir oyuncak bizim ellerde.
Korkmayın aslanlarım!
Bir avuç azınlık dize gelecek,
Diz çökecek önünüzde!..

O HALDE BİZ?

İnsanlık ölmüş dediler.
Sordum;
Biz neyiz?

BU DA NESİ?

İrtica yaygaracılarına.

Güneş battı;
Karanlık geldi...
Güneş doğdu;
Gündüz oldu...

«Sebep hep güneş...
İndirin şu zırlıtıyı oradan!»

DÜNYA

Tabiat güzel,
Hayvanlar güzel:
Yaşamak istiyorum.

İnsanlar zalim,
İnsanlar gaddar:
Ölmek istiyorum...

INSAN = TEZAT

Bilmece

İki hece:

Ha-yat...

Ölmek var,

Kalmak yok.

Netice:

Memat...

Yaşamak mı,

Ölmek mi?

İkisi de;

TEZAT...

LÂNET

Ülkü birliđi, gâye birliđi içinde
Kaynaşıp - mestolana; «NEFRET»
Diyen soysuza;
«LÂNET!»

TEK ÇÂRE

Dün... Bugün...
Çözülmez bir kördüğüm.
Düğüm çözülmez,
Dün'ünle Öğün!..

MUKAYESE

Devran yine o devran.
Seyran yine o seyran.
Değişen tek şey var;
Dün «Kır yeleli» bir küheylân,
Bu gün bir zehirli yılan!..

- SON SÖZ -

SEBEP - NETİCE

Her şeyde bir istikrarsızlık...
Düşündüm;
Dünya dönüyor...

VAHDET YAYINLARI : NO. 1

İSTEME ADRESİ :

Çakmak Caddesi No. 138

ADANA

FİATI : 2 Lİ